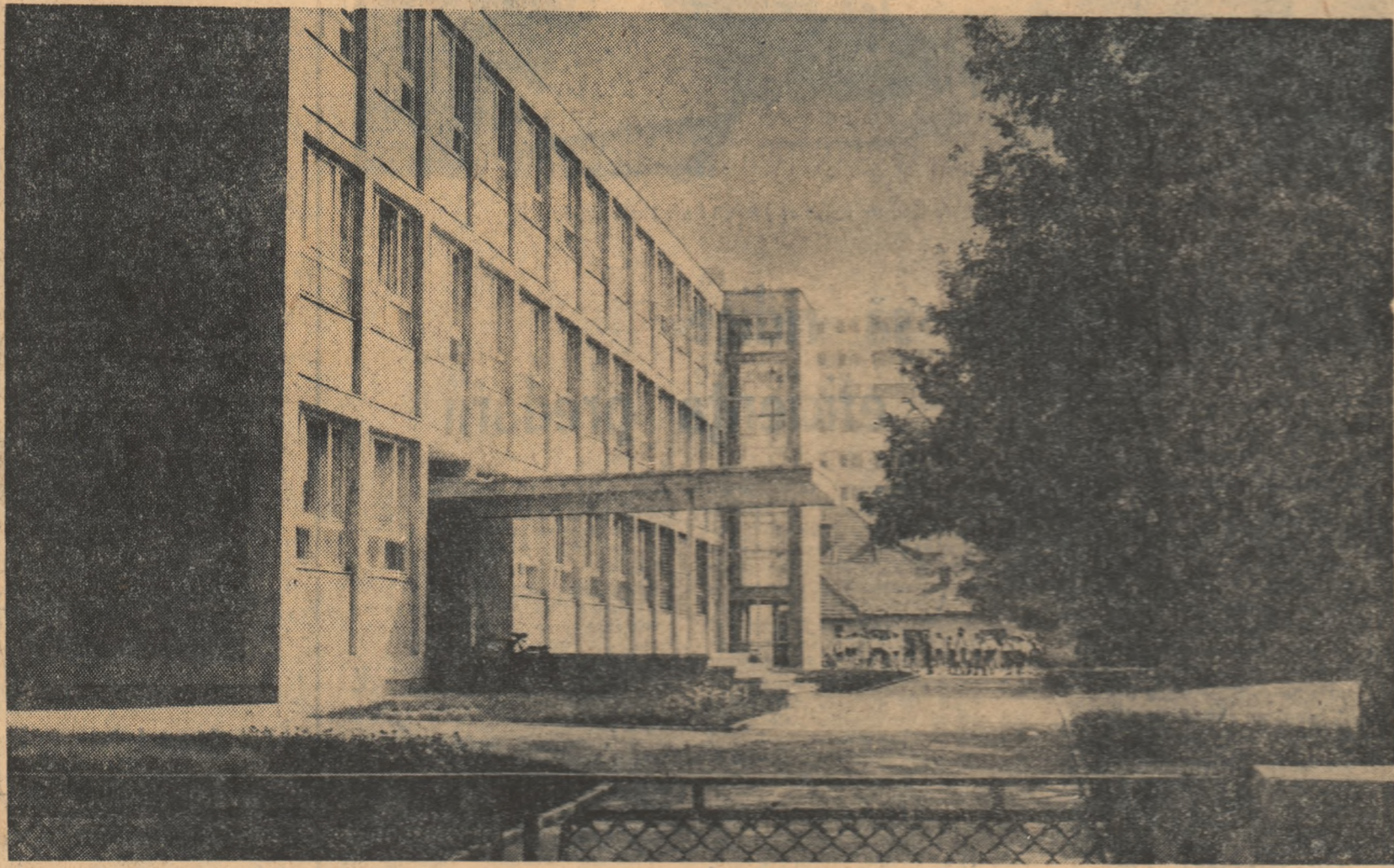

GAZETA

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XIX
Nr. 918
Vineri 27 oct.
1967
4 pag 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Noua clădire a Școlii generale nr. 193 din Capitală

În dezbateri DOCUMENTELE PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL P. C. R. din 5-6 octombrie 1967

Premise ale înfloririi orașelor și satelor

Am citit cu deosebit interes importante documente ale Plenarei C.C. al P.C.R. din 5-6 octombrie 1967 între care există o legătură organică, ele prefigurând împreună treapta superioară pe care va pași România socialistă în anii care vor urma. Vreau să mă refer, în continuare, la unele implicații deosebit de pozitive pe care le poate avea aplicarea principiilor directoare ale acestor documente pentru viața orașului nostru — Buzău.

După cum se știe, în ultimii ani Buzăul a ajuns un puternic centru industrial. Au fost înălțate aici o uzină cu profil metalurgic și o fabrică de zahăr. În jurul orașului gravitează activitatea unui întreg bazin agricol, viticol, horticol și legumicol. Directivele C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale vor da, desigur, un nou impuls dezvoltării Buzăului ca oraș industrial, iar aceasta va stimula dezvoltarea mai puternică a zonei rurale înconjurătoare. Faptele pledează puternic pentru constituirea orașului și a zonei ca unitate administrativ-teritorială de sine stătătoare, în lumina principiilor privind îmbunătățirea organizării administrative și teritoriale adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. Această unitate va putea să dispună, într-o măsură mai mare de bugetul propriu și să-și sporească sursele de venituri prin descoperirea a noi rezerve locale, să beneficieze de avantajele apropiierii directe, nemijlocite, de conducerea centrală. Desigur că de aceste noi condiții vor beneficia din plin și școlile care vor putea fi legate mai strâns de cerințele ridicării nivelului material și cultural al întregii populații, de necesitățile înălțării cetățenilor de aici pe noi trepte ale culturii și civilizației. Fiind amplasate și dimensionate în lumina reală a necesităților actuale și de perspectivă ale unei unități administrativ-teritoriale puternice, care dispune de strânse și multiple legături pe toate planurile, școlile din Buzău și

comunele înconjurătoare vor putea fi dotate și organizate astfel încât să răspundă în tot mai mare măsură cerințelor desfășurării unui învățământ modern.

Prof. ION MĂNOIU
vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular Buzău

Condițiile cele mai favorabile pentru ridicarea eficienței muncii

Amplificarea eficienței întregii activități economice este una din ideile centrale ale proiectului de Directive ale C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, proiect care, împreună cu celelalte documente adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din 5-6 octombrie a.c., trasează un larg program de înflorire a vieții din patria noastră. Aceasta este desigur în primul rând o problemă care vizează industria, agricultura, comerțul etc. — pe scurt, sectoarele economiei. Ea nu poate rămâne însă străină nici pentru școală.

Concluziile care se impun se referă în primul rând la continua adaptare a programelor și manualelor școlare la necesitățile pregătirii unor cadre stăpâne pe cuceririle științei și tehnicii contemporane. Măsuri în această privință au început să se ia și se vor lua în continuare, în scopul obținerii unui randament maxim. Dar, în afară de astfel de măsuri care privesc forurile centrale ale învățământului, se cer, după mine, și altele. Spiritul în care a fost elaborat proiectul de Directive ridică o serie de probleme privitoare la educația elevilor, la măsura în care răspunde această cerințelor legate de viitoarele lor profesii.

Așa, de pildă, se pune întrebarea dacă putem aprecia ca satisfăcătoare preocuparea noastră pentru a cultiva inițiativa creatoare încă de pe băncile școlii. Sau, ca să ne referim la o altă idee din proiectul de Directive, ne preocupăm

păm oare suficient noi, profesorii, să-i deprindem pe elevii noștri să caute căile cele mai simple și totodată mai eficiente pentru rezolvarea problemelor ce li se propun? În aceeași ordine de idei, citind proiectul de Directive m-am întrebat dacă exigența față de elevi în îndeplinirea obligațiilor școlare, exigență care le va fi impusă, în activitatea lor ulterioară, de cerințele societății moderne și în primul rând de cerințele producției, se manifestă astfel încât să implice finalități educative de durată.

Dacă pornim de la spiritul în care a fost elaborat proiectul de Directive găsim astfel de întrebări aproape în fiecare din capitolele acestui important document elaborat de Comitetul Central al partidului nostru. De a-l considera că el constituie pentru noi dascălii, educatoriilor celor care vor da viață mișcărilor trasate de partid, un îndemn de a crea condițiile cele mai favorabile pentru ridicarea continuă a eficienței muncii noastre.

Prof. VASILE DĂSCĂLIȚA
București

Ne bucurăm în fiecare toamnă că zestrea învățământului se înmulțește. Avem totuși temerile să ne mindrim atunci când, străbătând orice colț de țară, întâlnim frumoase, spațioase, luminoase și moderne locurile de școli. Anual statul alocă fonduri importante pentru noile construcții școlare, așteptând și în acest fel marea lui grijă pentru creșterea și educarea finierei generații.

În general aceste fonduri sînt bine folosite de către beneficiari. Majoritatea constructorilor răspund sarcinilor pe care le au. Am păcătuț dacă am spune însă că pretutindeni ritmul construcțiilor a fost multumitor. În cazul construcțiilor ridicate din fond central, planul de stat — care are caracter de lege — stabilește data de 15 august ca termen de dare

Întîlnire originală cu arta

Era acum patru ani. Ne adunam mereu în cancelarie să discutăm despre una din problemele cele mai spinoase ale muncii din școala noastră — indisciplina unor elevi, rebeli la orice încercare de a-i convinge să-și schimbe atitudinea. Erau printre aceștia, mai ales, copii din familii dezorganizate, obișnuși să-și piardă timpul pe stradă, în tovărășii dintre cele mai puțin recomandabile. Cum discuțiile noastre cu ei dădeau de fiecare dată greș, am văzut curînd că numai cu vorba nu-i putem influența și că, dacă vrem să izbitim, trebuie să-i antrenăm într-o activitate constructivă, să le dăm să facă ceva. Dar ce?

Atunci s-a născut ideea organizării unor activități practice menite să înfrumusețeze localul școlii. Pentru efectuarea unor asemenea activități era foarte indicat cercul de arte plastice. Cercul acesta, condus de profesoara Aurelia Apostol, cuprindea secții de desen, modelaj, metaloplastie, pictură pe sticlă etc. Puteam fi executate deci în cadrul lui lucrări variate, care să atragă un mare număr de elevi.

Nu după mult timp s-a trecut la treabă. Și încă-i acum pe restițe „leci-problemă” ai școlii lucrînd în timpul liber, în loc să bată mîdanele. La început s-au executat câteva panouri de mari proporții și decorative pe sticlă reprezentînd o astologie a basmului românesc. Pe lingă tema foarte interesantă a lucrării, pe elevi ț-a atras

și tehnica de lucru: mozaic din coajă de ou preparată cu o soluție de fenol. În aceeași tehnică s-a lucrat un panou ce reprezintă scene din viața copiilor.

Căpătînd încredere în ei, membrii cercului au trecut la alte lucrări. La intrarea în școală s-a executat o pictură pe perete — lucrare în fresco și mozaic — reprezentînd un peisaj subacvatic. Cu deosebită trageră de inimă au lucrat elevii, de asemenea în fresco și mozaic, panourile care împodobesc etajul școlii. Este vorba de o suită de imagini, înfățișînd pe Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul și Alexandru Ioan Cuza, în cadrul de vitralii ce reprezintă scene din luptele de la Posada și Rovine.

Foarte stimulativ a fost faptul că proiectele panourilor, ale vitraliilor etc. au fost lucrate de elevii fazei. Ei au prezentat, la un fel de concursuri „sui generis”, schițe de personaje, de scene de ansamblu etc., alegerea oprindu-se asupra celor care intraneau cele mai favorabile aprecieri.

Rezultatele muncii în cercul de arte plastice au întrecut așteptările noastre. Am început un reușit — așa cum ne propusese inițial — să ocupăm o parte din activitatea

IRINA V. ȘTEFĂNOIU
directoarea Școlii generale nr. 193 București

(Continuare în pag. 6-7-a)

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A VIZITAT EXPOZIȚIA DE CARTE ȘCOLARĂ ȘI UNIVERSITARĂ

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, împreună cu tovarășii Emil Bodnaraș, membru al Biroului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., au vizitat expoziția de manuale școlare și universitare organizată de Ministerul Învățămîntului. Conducătorii de partid au fost întîmpinați de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Miron Constantinescu și Costin Nădejde, adjuncți ai ministrului învățămîntului, Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, Ion Teoreanu, șeful Secției învățămînt a C.C. al P.C.R.

Prezentînd expoziția, ministrul învățămîntului a arătat că numai pentru acest an școlar au fost

editate aproape 700 manuale destinate învățămîntului de cultură generală, profesional, tehnic și liceelor de specialitate, cu un tiraj global de peste 28 000 000 exemplare. În perioada 1960-1967 au fost tipărite și litografiate peste 2 800 manuale, cursuri și alte lucrări destinate studenților din universități și institute.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat activitatea depusă pentru editarea acestor manuale și cursuri, subliniind totodată necesitatea de a se face noi progrese în îmbunătățirea continuă a conținutului și formei grafice a cărților destinate școlilor și universităților.

În continuare, conducătorii de partid au vizitat o expoziție cu lucrări ale elevilor care activează în diferite cercuri din cadrul Palatului pionierilor, caselor de pionieri și școlilor de pe întreg cuprinsul patriei. Un grup de pionieri au oferit conducătorilor de partid obiecte executate de ei în cadrul cercurilor.

CURSUL „PROBLEME CONTEMPORANE ALE EDUCAȚIEI”

O formă nouă, interesantă a propagandei pedagogice

— Convorbire cu prof. univ. dr. docent STANCIU STOIAN, membru corespondent al Academiei —

Se știe că, în acest an, cursul de pedagogie al Universității Populare București, organizat în colaborare cu Uniunea Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt, Știință și Cultură, este intitulat „Probleme contemporane ale educației”. Atrăși de acest titlu și doritori de a da cititorilor noștri informații mai ample asupra conținutului cursului, ne-am adresat conducătorului acestuia, prof. univ. dr. docent Stanciu Stoian, membru corespondent al Academiei.

— După cum se poate constata din cuprinsul programului editat de Universitatea Populară București, în acest an structura cursului de pedagogie pe care îl conduceți este net diferită de aceea a cursurilor similare organizate în trecut. Ce considerenți au guvernat această nouă orientare a cursului?

— Am dorit să nu ne suprapunem activității de propagandă pedagogică pe care o desfășoară în Capitală, pe un front relativ larg școlile, casele de cultură, universitățile muncitorești de la noi în țară, uzine și chiar Consiliul pentru răstîndirea cunoștințelor culturale-științifice prin lectoratul său pentru părinți. Pe de altă parte, știm că numeroși oameni legați nemijlocit de procesul educației în diversele forme ale acestuia doresc să aibă ceva mai mult decît se expune de obicei într-un curs obișnuit de pedagogie, lăsat de ce-am considerat utili să profităm anul acesta ciclul nostru de prelegeri într-un mod nou. Nu va fi un curs sistematic de pedagogie așa cum se înfățișează într-un manual ci o consemnare de probleme contemporane ale educației, așa cum de altfel și este intitulat acest ciclu de prelegeri. Prin el urmărim să ne adresăm nu numai pedagogilor, ci și altor specialiști interesați în problemele educației tinereții și a adulților: psihologi, medici, pediatri, sociologi, activiști în domeniul culturii de masă etc.

(Continuare în pag. 2-a)

BENEFICIARI PEA INDULGENȚI

În folosință a construcțiilor anului în curs. Este și firesc, deoarece are și timpul optim pentru pregătirile necesare deschiderii anului școlar. Mulți constructori nu au fost însă gata la 15 august. Pe bună dreptate au fost declarați atunci corigenți. Au urmat — cum din păcate se mai obișnuiește uneori — fel de fel de motivări, cereri de păsuire, angajamente, promisiuni solemne...

Vom da bătaie! Pină la deschiderea cursurilor școlilor vor fi gata — se dădeau peste tot asigurări.

A sosit și examenul din toamnă. La începutul anului școlar — la vremea cînd se numără bobocii — situația centralizată la direcția tehnică de construcții și investiții din Ministerul Învățămîntului arăta așa: din cele 2 124 săli de clasă

prevăzute pentru acest an, 1 422 erau terminate și 402 în stadiu de finalizat. Restul...

Ce ni se pare mai grav este că o parte din construcțiileeterminate sînt tocmai cele finanțate din fondul central de investiții, finanțare care s-a făcut din timp și din belșug. Motive obiective de amînat a lucrărilor nu sînt. Sînt numai motive de natură subiectivă: întîrzierea proiectelor, nedeschiderea la timp a frontului de lucru, proasta organizare a santierelor, carente în aprovizionarea cu materiale de construcții etc. Acestora li se adaugă de multe ori și partea de vină a beneficiarilor — sfaturile populare regionale — care în unele locuri au tărăcunat stabilirea amplasamentelor au folosit fondurile destinate construcției de școli pentru alte obiective sau nu au urmărit

ritmic mersul lucrărilor pe santiere. În regiunea Banat — unde în general în acest an activitatea pe santierele școlilor a lăsat de dorit — sînt mult rămase în urmă lucrările de construcție a 28 de săli de clasă finanțate din fond central și a 8 săli de clasă pentru care s-a acordat sprijin din fondurile de stat. Cu toate promisiunile solemne făcute peste vară, nici constructorii școlii generale cu 16 săli de clasă din Cugir, regiunea Hunedoara nu au putut obține măcar acum un calificativ de trecere, deoarece nu și-au respectat angajamentele luate. Într-o situație asemănătoare sînt și unele școli din regiunea București. La Liceul pedagogic din T. Măgurele de exemplu, după ce peste vară lucrările au stagnat vreme îndelungată din cauza proastei aprovizionări cu materia-

le, constructorii lucrează acum de zor să termine laboratoarele Nu-s terminată lucrările nici la Liceul din Lehliu și nici la Școala generală din Titu. Începute foarte tîrziu, mergînd într-un ritm pe care codobeleul l-ar învidia, lucrările de extindere care se execută la Școala generală nr. 15 din București nu ne dau nici o speranță pentru acest an. Și lista poate fi completată cu construcții școlare din regiunile Maramureș, Crișana, Dobrogea Cluj.

Constructorii, împreună cu beneficiarii indulgenți, privesc pe spre cerul senin. Da, sînt zile frumoase. Dar privind și spre cerul din ne gândim că toamna și pe de vine vremea urții, neprielnică tru activitatea pe santier. Așa, toate trebuie făcute la vreme...

AL. I. VLADU

VIAȚA CURENTĂ A ȘCOLII

Un experiment privind predarea biologiei

După cum se știe, încă din anul școlar trecut Institutul de științe pedagogice experimentează în câteva școli din țară aplicarea unei noi programe de învățământ pentru predarea științelor biologice. Proiectul acestei programe, la care au colaborat specialiști de la Societatea de științe naturale și geografie și profesori, a fost supus analizei unor cadre didactice din învățământul superior și mediu. Urmărind realizarea în practică a unei baze științifice pentru înțelegerea și interpretarea diferitelor procese biologice, programa prevede disponerea materiei într-o succesiune nouă, pe baza logicii științifice, cu înlăturarea suprapunerilor, a repetărilor și a descrierilor exagerate, ca și folosirea mai largă a lecțiilor practice de laborator și în natură, cu scopul de a fixa cunoștințele, de a lega teoria de practică și de a dezvoltă spiritul de cercetare al elevilor.

Programa clasei a IX-a, de exemplu, urmărește formarea bazei științifice în vederea înțelegerii temelor ce se vor studia în clasa a X-a (Anatomia și fiziologia comparată la plante și animale), în clasa a XI-a (Anatomia și fiziologia omului, cu noțiuni de igienă) și în clasa a XII-a (Evoluționismul). În acest scop se prevede ca în primul trimestru să se studieze unele teme de biologie generală, între care amintim Metode de cercetare în biologie, Materia vie, Originea vieții, Nivelurile de organizare a materiei vii, Diversitatea și unitatea materiei vii, Celula, Noțiuni de sistematică în primul trimestru al II-lea se tratează Regnul animal, iar în cel de-al treilea Regnul vegetal, urmărindu-se cunoașterea sistematicii acestora, precum și unor elemente morfo-anatomice care să constituie baza de plecare a studiului Anatomiei și fiziologiei comparate, ce se studiază în clasa X-a.

Aplicarea acestei programe la una din clasele Liceului nr. 15 din București și la una din clasele Liceului din comuna Brănești, regiunea București a arătat că pe elevii i-au interesat deosebit teme de biologie generală, deși unele cadre didactice le socotau ca înăscăpabile în clasa respectivă, unde lipsesc cunoștințele anterioare de biologie. Experimentul a dovedit totuși că destul elevi din clasa a IX-a își amintesc elementele de chimie organică învățate în clasa a VIII-a. Pornind de aici, experimentatorii au elaborat două lecții de biologie, din care una ne va prezenta în cele ce urmează, dând elevilor noțiunile de care era nevoie fără a întâmpina vreă dificultate. Scopul este să sublinieze cunoștințele căpătate de elevi în clasele V-VIII atât la științele biologice, cât și la chimie și fizică. Experimentul nostru, obligându-ne să apelăm la fiecare pas la cunoștințele anterioare ale elevilor, ne-a demonstrat că acestea pot fi pe deplin valorificate, ceea ce este însă bineînțeles, din partea cadrelor didactice / un efort mai mare de pregătire.

Pentru verificarea experimentului am dat probe de control atât la clasele experimentale, cât și la clase martor de la diferite licee din București, Brașov, Brănești — regiunea București și Ianca — regiunea Galați. Întrebările puse s-au referit la metodele de cercetare aplicate în studiul științelor biologice, la mediul biotic și abiotic, au cerut elevilor să arate la ce animale

apar toate fazele embrionare și care este rolul lor în organism, ce formațiuni nervoase conduc instinctele la păsări, la ce animale apare pentru prima oară în seria animală o inimă alcătuită din 4 camere (2 atrii și 2 ventricule) și cum este circulația la aceste animale, care este originea florii, care este originea mușchilor de pământ, cum se reflectă condițiile de viață în structura tulpinii la plantele acvatice, care este familia de plante ce face trecerea de la gimnosperme la angiosperme etc. La sfârșitul anului școlar, rezultatele obținute la clasa a IX-a experimentală au fost următoarele: procentul răspunsurilor bune la biologie generală (trim. I) — 80 la sută, la zoologie (trim. II) — 64,32 la sută, la botanică (trim. III) — 45,31 la sută. La clasele de control s-au obținut următoarele rezultate: botanică (clasa a IX-a) — 17,59 la sută, zoologie (clasa a X-a) — 35,55 la sută, biologie generală (clasa a XI-a) — 31,81 la sută. Procentul mediilor la răspunsurile bune la clasa experimentală a fost de 64,94 la sută, pe când la clasele de control a reprezentat doar 21,19 la sută.

Firește că, interpretând aceste date, nu trebuie să tragem concluzii definitive și nici să considerăm că elevii clasei a IX-a experimentale își însușesc numai într-un an de studiu temele generale cuprinse în cadrul programelor școlare obișnuite din trei ani de studiu. Menționăm că întrebările formulate de noi, concepute în spiritul programelor experimentale, nu depășeau din punct de vedere cantitativ conținutul informațional care se predă în mod obișnuit la clasele IX, X și XI.

În vederea investigării rezultatelor am întreprins la sfârșitul anului școlar, în rândul elevilor din clasele a IX-a experimentale și al profesorilor care au predat la aceste clase, și o anchetă. Astfel, elevii li s-a cerut să arate care parte din curs le-a plăcut mai mult și de ce, care parte nu le-a plăcut și de ce. În același timp li s-a cerut să facă propuneri pentru îmbunătățirea cursului. Majoritatea elevilor au declarat că au fost interesate deosebit de acea parte a cursului care se referă la originea vieții pe pământ, la evoluția acestuia și la sistematica plantelor și animalelor. Printre propunerile făcute de elevi sînt de menționat în

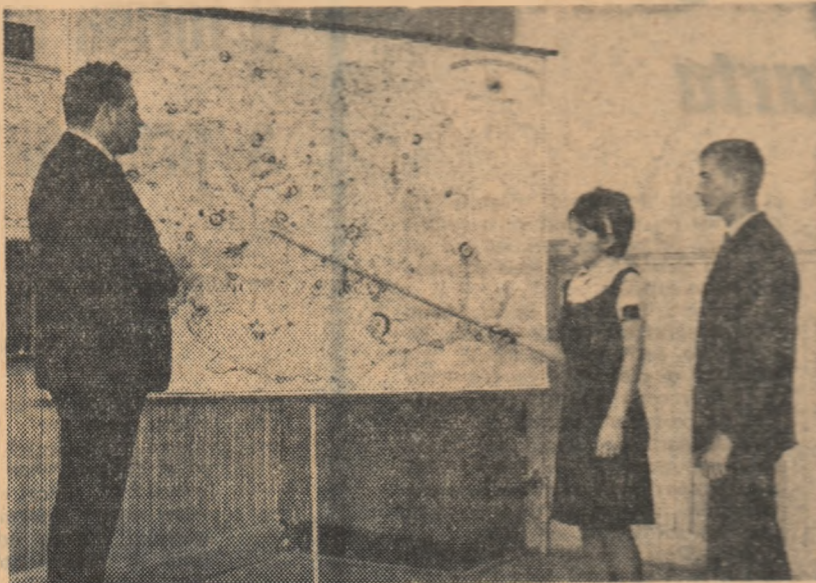
special cele privitoare la reducerea volumului unor lecții și la recomandarea unor lecturi ajutătoare.

Profesorii, la rândul lor, au fost solicitați să facă aprecieri cu privire la valoarea cursului. Iată câteva din răspunsurile lor: „Predarea cursului unic experimental de biologie are în mod incontestabil un efect deosebit de avantajos în ceea ce privește combaterea tendinței alt de evidente a elevilor de a memora mecanic, fără a căuta să interpreteze științific diferitele fenomene și procese biologice... Putem afirma, fără exagerare, că elevii clasei experimentale au început să-și formeze ceea ce se poate denumi o viziune științifică despre lumea vie și legile ei, lucru care nu se poate spune despre elevii celorlalte clase, care abia deoseperă bucuțică cu bucuțică, fracționat, elementele structurale ale acestei lumi” (Prof. Cezar Popovici). „O latură pozitivă a modului de predare experimental este aceea că de la început se lămuresc noțiunile de materie vie și materie vie, modul de existență a materiei vii, precum și proprietățile ei fizice, chimice și fiziologice. Încadrând cunoștințele despre evoluția materiei vii în cunoștințele despre evoluția materiei în general, le putem materia mai lesne elevilor concepția materialist-dialectică despre lume și îi ajutăm să înțeleagă evoluția pe scara vieții a plantelor și animalelor”. (Prof. Paula Cioclivică).

În acest an școlar experimentul început continuă cu aceiași elevi, acum în clasa a X-a. De asemenea, se repetă experimental la alte clase a IX-a, pentru ca numărul subiecților antrenanți în cadrul lui să fie mai mare și să ne ducă la concluzii cât mai apropiate de realitate.”

Prof. IOAN C. VOICULESCU
Prof. DIMITRIE D. ROMAN
cercetători principali la
Institutul de științe pedagogice

* Cei care doresc să urmărească experimental și să contribuie la îmbunătățirea lui sînt invitați să participe la lecțiile experimentale de la Liceul nr. 15 din București sau de la Liceul din comuna Brănești — regiunea București. Proiectul de programă și textul lecțiilor experimentale pot fi consultate la secția de documentare a Institutului de științe pedagogice, str. Sf. Apostoli nr. 14.

Oră de geografie la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Pitești

Lecție în laboratorul de fizică al Liceului nr. 3 din Bacău.

Activități menite să ridice eficiența predării

Încadrându-se în mișcarea tot mai largă de modernizare a învățămîntului, numeroase cercuri pedagogice au introdus în programul lor de activități din acest an școlar acțiuni menite să sprijine cadrele didactice în înnoirea conținutului lecțiilor, în folosirea unor modalități mai variate și mai eficiente de predare. Despre aceste preocupări vorbesc multe scrieri scrise în ultimele săptămâni la redacția gazetei noastre.

Acțiuni deosebit de interesante pe linia modernizării procesului de învățământ au fost întreprinse de cercurile pedagogice din Piatra Neamț. În această privință rezultate deosebit de pozitive se manifestă la cercurile profesorilor de matematică. Acesta și-au propus ca temă, pe parcursul a doi ani școlari consecutivi, studierea modului cum se predau cunoștințele privind teoria mulțimilor la diferite clase, cu și dezbaterile unor probleme privind metoda predării geometriei pe baze moderne. O inițiativă interesantă, care se răfășește pozitiv în activitatea corpului didactic din Piatra Neamț este aceea a organizării unui cerc de „cibernetică pedagogică”. Cercul, creat anul trecut, a câștigat interesul larg al cadrelor didactice din localitate. Tematica din acest an a cercului prevede, pe lângă dezbaterile unor probleme teoretice privind aplicarea principiilor ciberneticii în procesul de învățământ, realizarea unor experimente pe această linie. Între altele, va fi analizată aplicarea în predarea cunoștințelor de fizică a unei mașini de învățat construită de prof. Viadimir Humeni.

Acordind o atenție sporită activităților cu caracter de cercetare științifică a procesului de învățământ, cercurile pedagogice din orașul Roman au prevăzută în tematica lor o serie de probleme deosebit de actualitate pe plan pedagogic și didactic.

Bunăoară, cercul pedagogic al profesorilor de fizică se ocupă de metoda înnoierii în procesul predării a sistemului internațional de unități de măsură. La rândul său, cercul profesorilor de limbi străine experimentează la Liceul nr. 1 predarea acestor limbi cu ajutorul mijloacelor moderne audio-vizuale.

O activitate legată strîns de cerințele prezentului desfășoară de câțiva ani cercul de fizică din Liceul nr. 15 din București sau de la Liceul din comuna Brănești — regiunea București. Proiectul de programă și textul lecțiilor experimentale pot fi consultate la secția de documentare a Institutului de științe pedagogice, str. Sf. Apostoli nr. 14.

În acest domeniu educatoarele din regiunea Cluj, ca și cele din regiunile Orșida, Hunedoara și Maramureș, orimesc surprinși activ la cadrul de specialitate de la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice-Cluj. Astfel, I.P.C.D.-Cluj a propus o serie de teme dintre care cercurile pedagogice își vor alege, pentru a le dezbate, pe cele care corespund cel mai mult condițiilor concrete și cerințelor cercului respectiv. Temele propuse sînt: „Probleme psihopedagogice cu privire la metoda folosirii mijloacelor moderne audio-vizuale în procesul de învățământ din grădiniță”, „Folosirea diafilmului și a diavolizivelor în activitățile obligatorii de cunoaștere a mediului și de dezvoltare a vorbirii (observări, repovestiri)”, „Folosirea magnetofonului și a picturii în activitățile de memorie

zare și citit”, „Potențele educative ale filmului și diafilmului”, I.P.C.D.-Cluj a pus de asemenea la dispoziția cercurilor pedagogice ale educatoarelor planurile tematice și bibliografia necesară în vederea studiilor sistematice, din timp, a problemelor ce urmează a fi abordate.

Pe lângă discuții pe temele de mai sus, cercurile pedagogice ale educatoarelor au programat pentru sesiunile lor informații în legătură cu problemele modernizării învățămîntului preșcolar în țara noastră și peste hotare. De asemenea, în legătură cu fiecare temă se vor ține lecții practice în care se va demonstra folosirea selectivă a mijloacelor tehnice moderne în procesul instructiv-educativ din grădinițele de copii.

După cum ne scrie prof. Elena Ștefănescu, inspector metodist, cercurile pedagogice ale profesorilor din școlile raionalei Gheorghieni conțin în acest an școlar o inițiativă însoțită în cursul anului trecut este vorba de orientarea muncii comisiilor metodice către realizarea unor materiale didactice necesare predării.

Rezultatele acestei orientări se dovedesc rodnice. În școlile orașului s-au confecționat machete, hărți etc. De exemplu, elevii de la Liceul din Remetea, îndrumați de profesorii lor, au realizat micro-macheta Hidrocentralei de la Bicaz. Tot în acest domeniu se remarcă, în mod deosebit, schemă didactică a unei mașini perfecționată de calcul, realizată la Liceul din Gheorghieni sub conducerea profesorului Ștefan Csaba.

Demne de luat în seamă sînt și harta literară a țării noastre, ca și albumul literar cuprinzînd portrete ale scriitorilor români, ilustrații despre activitatea creatoare a acestora, fotocopiile unor manuscrise sau ale unor coperte de ediții princeps, toate oglindind istoria literaturii române de la începuturile ei și pînă în prezent. Alături de acestea și albumul au fost realizate sub îndrumarea profesorului Adalbert Pal de la același liceu.

RELIEF

PE NEGATIV

Așteptăm decizia arbitralului

— Unde ne sînt pugiliștii de valoare? — se întrebă de multe ori presa sportivă. Într-adevăr mulți boxeri redutabili zac în anonimat prin diferite părți în loc să fie văzuți sus pe ring. Și noi am auzit de unul — Mircea Alecu, pedagog la Centrul școlar profesional de construcții-montaj din București. Se antrenează zilnic cu elevii pe care îi are în grijă. Loviturile preferate — directe la maxilar — sînt însoțite de amenințarea:

— Mă! dacă îndrăznește vreunul să se plîngă la director, îl fac K.O.

Victimele prodigioșului pugilist, fiindu-se de făcile umflate, strigă cu disperare: — Selecționeri! Există în școala noastră cel mai tare boxer din lume. Luați-l de aici!

O fi sau n-o fi un bun boxer, asta rămîne de văzut. Dar de ce sîntem siguri este că nu e un bun pedagog. Așteptăm decizia arbitralului.

Stop!

După ce i-au învîțat pe elevi cum să respecte regulile de circulație, unii s-au gândit să le dea, personal, și câteva exemple. Iată-l, de pildă, pe învățătorul Daniel Costea, de la Școala generală nr. 5 din Dej, care nu demult a finit să facă o demonstrație chiar în centrul orașului, strădînd peste balustrada de protecție a pietonilor și traversînd prin locuri nepermise de legea circulației. Prof. Păcurar, directorul Școlii generale din Cuzdrigara, raionul Dej, i-a pus chiar pe elevi în situația de a servi drept exemplu. El a dispus transportarea unui număr de 70 (!) de elevi în caroseria fără bănci a autocamionului nr. 21. C.J. 894 contrar celor mai elementare reguli de securitate în transportul copiilor. La fel a procedat cu 45 de elevi, și profesorul Hirsch din Reteag.

— Stop! — le-au spus agenții de circulație. Lecția pe care o dați celor mici nu este bună!

Și le-au consemnat în catalog cite un... proces verbal de contravenție.

AL. I. V.

O formă nouă, interesantă a propagandei pedagogice

(Urmare din pag. 1)

— Aceasta este ceea ce a determinat, probabil, înscrierea printre temele cursului și a unor expuneri care fac incursiuni în alte domenii decît acela al pedagogiei.

— Numai în parte. Ceea ce a hotărît în primul rînd structura cursului este faptul că pedagogia se profilează astăzi mai mult ca niciodată drept o știință interdisciplinară. Ea își spune cuvîntul său propriu bazîndu-se nu numai pe cercetările din sfera strictă a educației, ci și pe cercetările întreprinse pe planul științelor biologice, al psihologiei, al ciberneticii, al sociologiei. De aceea și intenționăm să invităm, pentru a prezenta expuneri, nu numai specialiști în pedagogie, ci și oameni de știință de prestigiu din domeniile științifice cu care pedagogia are așa-zise strîns legături. Îi vom solicita de pildă academicianul Ștefan Mîlcu să expună o serie de probleme privind genetica modernă și educabilitatea, academicianul I. Ionescu Guilan să prezinte probleme privind relațiile dintre antropologie și știința educației, profesorul universitar Tudor Bugnariu, membru corespondent al Academiei, să vorbească despre raportul între educație și dezvoltarea națiunii socialiste, profesorul universitar Miron Constantinescu să trateze probleme ale sociologiei învățămîntului, profesorul universitar Edmond Nicolau, să se refere la locul matematicii în cercetările educaționale etc.

— Și în domeniul pedagogiei propriu-zise?

— Și aici vor fi abordate probleme noi, actuale, ale fenomenului educațional. Astfel prof. univ. Ștefan Bîrsănescu, membru corespondent al Academiei, va vorbi despre cercetarea științifică în pedagogie, prof. univ. D. Todoran despre problemele științifice, prof. M. Rosianu, președintele Uniunii cadrelor din Instituțiile de învățământ, Știință și Cultură, sentimentul răspunderii ca trăsătură de bază a moralei

comuniste, conf. univ. dr. George Văideanu, directorul Institutului de științe pedagogice, despre mass media-uri și educația permanentă, prof. univ. Pavel Apostol despre pedagogia prospectivă etc.

— Cursul este conceput ca o însoțire de diferite prelegeri sau se constituie ca o unitate specifică?

— Am căutat să organizăm problemele într-o ierarhie care să ducă, așa cum se spune, la unitate prin diversitate. În acest scop, prima parte a cursului va fi consacrată unor probleme mai generale, precum și conturării raporturilor între pedagogie și antropologie, genetică, matematică și sociologie. A doua parte va fi consacrată în special unor probleme de deosebită actualitate în învățămînt și educație, privite din punctul de vedere al progreselor științifice contemporane. În acest context vor fi tratate orientarea școlară și profesională, educația estetică, învățămîntul programat. Tot aici vom aborda problema educației permanente — adică a continuității educației de la copil la adult.

— Care este rezultatul concret pe care organizatorii cursului dorim să-l atingem prin expunerea prelegerilor menționate?

— Desigur, cursul nostru nu urmărește o dezbaterie menită să epuizeze problemele puse în discuție. Nici cadrul nici timpul, nici stadiul actual al rezolvării problemelor respective nu ne-ar permite acest lucru. Ceea ce dorim este o punere în temă la cel mai înalt nivel științific. Vom să informăm despre tot ce este nou în știința pedagogică contemporană și să propunem anumite interpretări, să conturăm direcțiile dezvoltării ulterioare. Un exemplu: există în prezent unii educatori care susțin că școala este concurență unor efecte negative, de cinematograf și televiziune. Vom căuta să lămurim că însuși acest mod de a pune problema este defectuos, că așa-zisa concurență la care se referă ei s-a născut din faptul că pedagogia încă nu a reușit să pună la punct o tehnică educațională capabilă să integreze și să folosească cu maximum de randament mijloacele moderne pe care le are la dispoziție.

— Vă mulțumim pentru aceste precizări, care vor îndemna desigur un număr și mai mare dintre cititorii noștri să participe regulat la cursul „Probleme contemporane ale educației”. Nu ne mai rămîne decît să le reamintim că expunerile din cadrul acestui curs vor avea loc în fiecare marți, la orele 19, în sala Clubului Sindicatelor din învățămînt din bd-ul. Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 32.

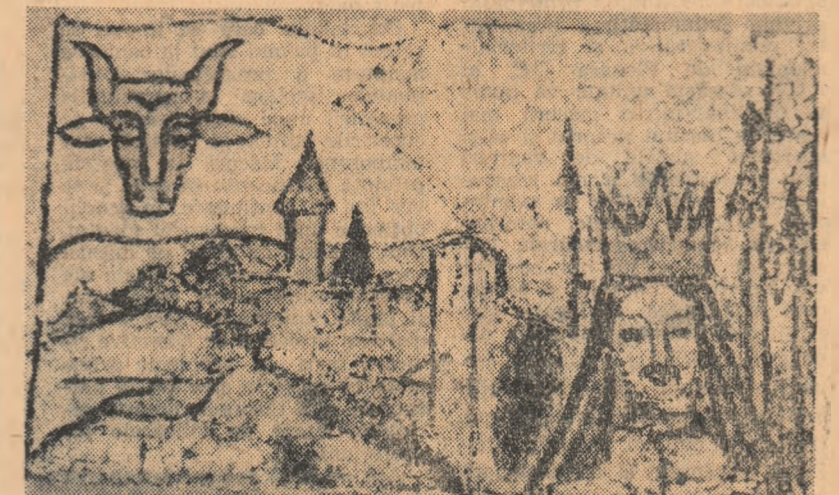
Întîlnire originală cu arta

(Urmare din pag. 1)

ușă vremea irosită pînă atunci fără rost de unii elevi. S-a constatat însă, în scurt timp, că școala devine din ce în ce mai frumoasă, că lucrările executate în cerc au o reală valoare artistică. Este de presupus că rezonanțe educative a avut acest fapt, cîtă încredere în ei, în forțele lor, le-a dat elevilor pînă nu de mult certai rău cu disciplina. Mîndri de munca lor, acești elevi și-au găsit locul în colectivele claselor lor, s-au încadrat în muncă, au început să învețe tot mai bine.

Mai mult chiar; unii din ei au găsit în cerc îndemnul unei orientări profesionale. Descoperindu-și, cu ajutorul profesorilor, înclinații autentice, aceștia s-au înscris, ulterior, la secțiile de artizanat ale unor școli profesionale organizate de UCECOM, sau chiar la liceele de arte plastice.

Acum, oricine pășește în școala noastră se oprește cu surprînderă în fața lucrărilor ce o împodobesc. Pentru noi, însă, ele au o semnificație mai adîncă. Și nu ne vom mulțumi cu ceea ce am realizat. Vom merge mai departe, utilizînd cit mai deplin, în scopuri educative superioare, largile posibilități de a-i atrage pe elevi la o muncă interesantă, creatoare, bogată în satisfacții.

Scenă istorică lucrată în mozaic de membrii cercului de arte plastice de la Școala generală nr. 152-București.

OPINIILE

Elementele mobile ale disciplinei școlare

Ritmul vieții contemporane imprimă universului spiritual al copiilor o precocitate, o viciu, o promptitudine specială. În condițiile acestea copilul se dezvoltă, anacronic, nelucidându-se prin inerție epoci, alții lipsa de suplete, și spiritul conservativ al unor dascăli care socotesc că disciplina poate fi obținută numai cu degetul atârțat ridicat continuu și dejenitor în fața învățăcelor. Asemenea dascăli aplică oricând și oriunde tiparele „tradiționale” ale disciplinei școlare, deși realitățile particulare care se confruntă tinerii recomandă permanente eforturi intensive, de adâncime și calitate, vizând esențialul în activitatea pedagogică.

Sînt profesorii și învățătorii pentru care a avea elevi disciplinați — și a le bucura de autoritate — înseamnă doar a avea elevi „cuminiți”, potoliți, care să nu-și dea „bătăia de cap” perturbatoare treburilor didactice. Totuși, fundamentul în educația comunisă este să crezi în valoarea și independența, capabile să lucreze efectiv la fărâșirea societății viitoare. E posibil deci ca acei școlari „cuminiți” pe care-i dorești cu orice preț unii să ajungă mîine oameni slabi, domoli și în viața personală, și în procesul de producție, neînștrași să facă față multiplelor încercări ale vieții care, obișnuit, nu se deloc „cuminiți”. După cum e posibil, dimpotrivă, ca ceilalți, „disciplinați”, să aibă tot ceea ce e necesar pentru a deveni viitori temerari și creatoare. De aceea se cere ca în învățămîntul formativ să nu conducem la primatul criteriului „disciplinării”, nu după aparențe și să ajungem pe cine numim realmente „indisciplinați”.

Partizanii pedagogiei monitorizării socotesc că orice încălcare, incidentală chiar, a regulamentului

trebuie anatemizată fără drept de apel și, adăugăm noi, fără argumente etice de bun simț, eficiente și convingătoare. Ceea ce generează, de regulă, efecte contrarii: elevul va săvîrși a doua oră același act, dar pe ascuns.

Pe lângă o neînțelegere — supărătoare la un pedagog — a predătorescilor și a pălășitorilor, la unii profesori, există și o înțelegere și un coeficient oarecare de înțelegere și gelozie față de vîrsta neastîmpăratului juvenil, a prieteniei și a iubirii ardente, disimulat pudic sub masca unor „îndatoriri” rigide și oculte. Asemenea unor domnișoare Cucu ale deceniului al șaptelea, unii profesori au o atitudine de reprimare brutală a înclinărilor firești și a zburdălniciei, a surplusului de energie care-i caracterizează pe copiii secolului XX. Or, această contravenție însuși spiritul uman al societății moderne, prilejuind tendințe reprobatibile de egoism social. Obiecția tuleră „pe vremea mea” nu poate constitui — și n-a constituit niciodată — o demonstrație convingătoare. Iar dacă, la polul opus, disciplina de conținut, întrucît a elevilor e privită la un valaj scăzut, toleranță și cu resemnare (întrucît „așa-s acuma copiii”, împrejurarea, de o gravitate egală, își are originea în nerocirea opoziției și a instrumentelor pedagogice la sistemul energetic uman al vieții contemporane. Astfel se materializează contradicția dintre tentația adolescenței de a-și afirma personalitatea și subtemerarea acestuia de către educator. Tineretul școlar se află în zona uceniciei umane. Receptiv la tot ce este valoros în curentul modern, progresist al omenirii, acesta trebuie educat să rămînă în însuși: am în perspectivă, nicidacum copil sau adolescent perpetuu. Asta și vrea el în majoritatea zdrobitoare a copu-

rilor. Din punct de vedere uman, s-a spus, tînrul se socotește egal cu adultul, a cărui superioritate o recunoaște doar cînd experiența de viață a maturului e dovedită faptic. O dată doborâtă noblesța spirituală a educatorului și pregătirea sa superioară, autoritatea acestuia se transformă în realitate. Nici o „prelucrare”, nici o lozincă didactică, fie ea cît de „mobilizatoare”, nici un discurs fie el virulent sau „prietenos”, nu înfrumusețează ocazional exemplul viu al educatorului, viața socială inconjurătoare.

Elevii care exprimă și susțin opinia justă a colectivului, exigențele acestuia, pot fi dintr-un timp înțelegere și cuprind oarecîți atîrțări în orbile lor — ocazie și pentru oțărucirea proprie. Fiecare element bun e un exemplu pentru colegii de clasă și, în plus, și un stimulativ activ al cerințelor colectivelor, centru de unde se code și izvorăște o disciplină morală în care, pe nesimțite, se integrează și favorabilități.

Disciplina reală, de substanță, intensivă, nu se obține de la îndemînă distanță a cadrelor, ca o consecință automată a unei gestii, a unei decizii de birou sau a unei sancțiuni. Ea este rezultatul natural al unei munci răbdătoare, complexe și pluriplăne, cu caracter creator, stimulativ, în care, iesind din cadrelor înguste ale școlii, toate cuceririle demne din psihopedagogie și cele aplicative diferentiale pe terenul vast al practicii didactice și extradidactice, cu concursul explicației competente al învățătorilor calificați și al exercițiilor probante. Astfel elevii se vor convinge că frumusețea disciplinei școlare decurge din esența orînduirii socialiste, care-i dă sens și utilitate.

Prof. N. VALERIU
Hus;

Decorajii pe o casă în comuna Ciocănești, reg. Suceava

Folclorul, un tezaur în munca educativă

Activitatea pe care am desfășurat-o în vacanța de vară la tabăra de la Homocid, ca și popasurile pe care le-am făcut în cîteva sate ale regiunii Argeș în căutarea de material folcloric mi-au oferit prilejul să stau de vorbă pe îndelung, cu un mare număr de elevi, despre fel și fel de probleme. Printre altele, am vorbit mult cu ei despre folclor. I-am întrebat dacă știu să cînte sau să recite doine, balade sau alte creații ale poporului, dacă, în general, cunoscerea acestei comori de neprețuit intră în preocupările lor. Am vrut să știu de asemenea ce factor contribuie la răspîndirea folclorului în rîndul elevilor. O bună parte din elevii cu care am discutat cunosc și îndrăgesc folclorul. Am înfîntat, bucurînd, o elevă de la Școala generală din comuna Fărăgău, raionul Regin, care stia foarte multe poezii populare și interpreta cu felește cîntec specific regiunii sale. Alți elevi cunoșteau mai ales cîntec de largă circulație și fragmente din baladele halducești. Am înfîntat de asemenea elevi care mi-au vorbit cu mult entuziasm despre activitatea lor în cercurile de folclor, despre pasiunea cu care cercetează și culeg folclorul local, despre înfîntările lor cu rapsozi populari.

Toți erau însă mai

ales elevi de la țară și sursa lor de informare era, după cum au mărturisit ei, părinții, bunicii. Cele cunoscute de ei erau, în general lucruri acumulate intim-pătrător, fără înțelegerea sensului adică al unor producții populare, a valorii nepieritoare pe care o implică versul sau cîntecul popular. Și mai slabe sînt cunoștințele despre creația populară ale elevilor din școlile de la orașe. Este adevărat, mulți din aceștia cunosc o seamă de titluri ale unor balade cum sînt „Miorita”, „Toma Alimos”, „Mestecul Manole” etc., dar prea puțini le pot recita. M-a surprins de asemenea faptul că, deși majoritatea elevilor cu care am discutat puteau reproduce versuri ale poeziei noastre clasice, mai ales ale lui Eminescu, puțini știu cu la baza multora din ele a stat folclorul, ca principala sursă de inspirație.

Nu mai este cred neobișnuit să subliniez importanța deosebită pe care o are în educarea patriotică și estetică a elevilor cunoașterea creației populare, și ar fi de mijloc prețios constituie aceasta pentru dezvoltarea minții naționale. Sînt lucruri știute de fiecare învățător și profesor. După părerea mea, însă, tezaurul folclorului este prea puțin valorificat în munca educativă.

Programele și manualele de limba română mai

ANGELA DUMITRESCU
comuna Vădăștii, raionul Corabia

Desenul ca activitate în primele clase

După cum se știe, începînd din acest an școlar se aplică în clasele I-IV o nouă programă de desen, al cărui scop principal îl constituie realizarea educației artistice-plastice a elevilor ca o componentă principală a educației estetice.

Pe primele trepte școlare, predarea desenului urmărește cîteva obiective principale: să dezvolte pornirea naturală a copiilor de a desena și interesul lor pentru această activitate, să le stimuleze fantazia creatoare, spiritul de observație, curiozitatea și ingeniozitatea, să le formeze gustul artistic (atît prin activitatea creatoare desfășurată în orele de desen cît și prin prezentarea unor creații ale artei populare și ale artei românești și universale), să facă astfel încît desenul să devină pentru copii un mijloc de exprimare, de exteriorizare a ideilor și sentimentelor.

Copiii vin la școală cu o mare dragoste pentru desen. Prin exerciții adaptate vîrstei și psihologiei lor, tînrul de asemenea seama de diferențele individuale din fiecare clasă, educatorul are datoria de a folosi cu pricepere această înclinare firească, de a o cultiva, de a înțreține mereu viu interesul pentru desen.

Unii copii vor ști mai multă îndemnare, alții se vor dovedi mai puțin înzestrați, dar asemenea diferențe individuale sînt vizibile în cadrul oricărei activități școlare.

Important este să se folosească astfel de metode încît fiecare elev să se depășească pe el însuși, mărind progresul de la clasă la clasă.

Lețiile de desen pot valorifica creator dinamismul și energia copiilor. În primele două clase — și în mod deosebit cînd copiii iau contact cu școala — se cere accentuat aspectul de joc al desenului. Este necesar să facem loc larg activității imaginative, să prezentăm teme interesante, la nivelul posibilităților de expresie ale elevilor, folosind forța de atracție a culorilor.

Să nu uităm că desenul copiilor are logica sa. El reflectă mentalitatea celor mici, interesele și preocupările lor, modul cum văd ei lumea. Iată de ce socotesc că se impune să prețuim bogăția de imagini și spontaneitatea desenului infantil și să nu frînăm, prin grija pentru formă, modul specific de comunicare și de fabulație grafică al copiilor. Dîndu-le posibilitatea să exprime bogăția lumii lor imaginare, să-și dezvăluie personalitatea, îi vom putea cunoaște și înțelege mai bine.

Cred că este greșit să se considere drept o deficiență intelectuală faptul că cei mici desenează lucrurile așa cum știu ei și cînt și nu așa cum se văd dintr-un anumit loc. Să nu ne surprindă, de asemenea, dacă școlarii nu respectă proporțiile controlabile dintre lucruri. Privind cu atenție vom vedea că micii desenați aplică lu-

crurilor înconjurătoare o perspectivă afectivă: obiectele ce le solicită în mod deosebit atenția și interesul apar mai mari, cele care se situează la periferia interesului lor — mai mici. Vom vedea de asemenea că ei folosesc anumite imagini tipice, prin care reprezintă toate obiectele aparținînd unei anumite categorii. Urmărindu-le în evoluție vom observa că aceste imagini, aparent stereotipe, se modifică într-un timp mai rapid sau mai lent, perfecționîndu-se și îmbogățindu-se.

Fără îndoială că trecerea de la desenul ideoplastic, care oglindește părerea copiilor despre lucruri, la desenul realist, bazat pe observație sistematică, ce se supune legilor perspectivei, trebuie înlesnit de educator. Ea se va realiza însă cu succes numai dacă acesta nu va acționa în contrasens cu mersul firesc al dezvoltării copiilor. Pas cu pas, evitînd forțarea nefirească, le vom putea da copiilor îndrumări necesare fără să le frînăm spontaneitatea și elanul creator. Este bine, de exemplu, să organizăm observarea de către copii a naturii, să le stimulăm gîndirea făcînd apel la spiritul lor de analiză și sinteză. Cunoștințele tehnice nu vor interveni în acest caz ca un scop în sine ci, așa cum este firesc, ca mijloc de perfecționare a limbajului plastic.

Conf. univ.
ALEXANDRU TOHĂNEANU

ECOURI
LA MATERIALELE PUBLICATE

„Reflexii pe marginea unui concurs”

Poate că are dreptate conf. univ. V. Atanasiu în articolul său „Reflexii pe marginea unui concurs”, („Gazeta învățămîntului” nr. 913 din 22 sept. a.c.). În care este vorba de olimpiada de fizică din vara trecută. Credem însă că participarea elevilor noștri la această olimpiadă nu poate fi analizată unilateral, ca atuncî cînd, după un concurs internațional de lupte libere pentru categoria grea la care am parti-

cipat cu concurenții din categoria ușoară, am afirmat că motivele înfrîngerii se datorează exclusiv sportivilor și antrenorilor or și deloc, sau aproape deloc, federației de sport respective sau selecționerilor utilizați la alegerea echipei. Cum s-a putut crede că un absolvent, oricît de bun, al clasei a IX-a poate să țină piept la un concurs de fizică unu absolvent al clasei a XI-a?

Se ridică însă unele probleme și cu privire la predarea propriu-zisă a fizicii.

În primul rînd cred că studiul acesteia poate începe mai devreme decît începe acum. După cum se știe această disciplină se caracterizează prin faptul că însușirea ei poate să se realizeze „distactiv”, trezînd interesul celui care se inițiază în problemele ei, captivat mai întîi de fenomen și apoi, logic, doritor de a-l cunoaște explicația. Iată pentru ce, după părerea mea, dacă îi asigurăm o formă adecvată, predarea fizicii poate începe încă din clasa a III-a. În aceste condiții, în clasele mari elevii ar putea s-o înțeleagă mai ușor și mai în adîncime.

Foarte important este să se asigure, pentru predarea fizicii, cadre cu o bună pregătire de specialitate. Or, o mare parte dintre absolvenții care au terminat facultățile de matematică-fizică predau în școlile matematice, în timp ce fizica este încă predată, în destule cazuri, de cadre insuficient calificați. Din cele 85 de școli ale raionului nostru, numai în 21 fizica este predată de profesori calificați. Nu e de mirare, în aceste condiții, că elevii cunosc mai bine matematica decît fizica. În primele ore ale acestui an școlar, cercetînd poten-

Prof. ALEXANDRU PĂVAI
Liceul din Dej

SEMICENTENARUL
MARI REVOLUȚII
SOCIALISTE
DIN OCTOMBRIE

Coordonatele unei activități multilaterale în domeniul pedagogiei

Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R., creată în anul 1944, s-a transformat recent în Academia de științe pedagogice a U.R.S.S. S-au creat astfel condiții pentru a fi valorificată în cercetarea pedagogică experiența și rezultatele pozitive obținute în toate republicile uniunale, valorificare impusă de efortul general pentru continua perfecționare a activității în întregul învățămînt sovietic.

O vizită făcută de curînd la Academia ne-a oferit prilejul să aflăm de la președintele ei — academicianul V. M. Hvosťov, doctor în științe istorice — care sînt preocupările actuale ale cercetătorilor acestui înalt for științific.

Lărgirea teritoriului a atribuțiilor a adus cu sine, cum era și firesc, o amplificare a cercetărilor. Proiectul planului de cercetări pedagogice, care se elaborează în prezent spre a fi supus dezbaterilor adunării generale ce va avea loc în luna decembrie, conturează sarcini pe două linii principale — trecerea la învățămîntul secundar obligatoriu pentru toți tinerii, care trebuie să se îndeplinească în anii actualului cincinal, pînă în 1970 și îmbunătățirea conținutului învățămîntului corespunzător nivelului actual al dezvoltării științei și tehnicii mondiale. În legătură cu aceste obiective, Academia își propune să stabilească principiile și criteriile după care să fie selectate cunoștințele cuprinse în programele de învățămînt.

Una din direcțiile în care sînt îndreptate cercetările este pregătirea elevilor din clasele mici, unde se întrevide posibilitatea de a grăbi ritmul în instruire și educare și de a aduce îmbunătățiri simțitoare în ce privește profunzimea cunoștințelor. În această activitate sînt antrenati, alături de pedagogi, medici fiziologi și psihologi.

La toate materiile de învățămînt se revizuieste și se îmbunătățesc programele. Se adaugă capitole noi, se elimină ceea ce este perimat. Învățămîntul matematicii și fizicii este privit cu deosebită atenție. De asemenea, învățămîntul limbilor străine. În ceea ce privește studiul istoriei, acesta urmează să fie radical modificat, deoarece aici acumularea de cunoștințe, fără o exigență selectivă, poate duce permanent la supraîncărcarea programelor.

Academia acordă acum o atenție deosebită cercetărilor sociologice, care urmează să stea la baza viitoarelor cercetări pedagogice. Avînd în vedere faptul că aceste cercetări se dezvoltă în ritm foarte viu, se întrevide posibilitatea ca într-un timp nu prea îndepărtat actuala secție de sociologie să devină un institut de sociologie pedagogică.

Aplicarea în practică a noilor programe, îmbunătățite și completate, presupune pregătirea prealabilă a cadrelor didactice care sînt, în multe cazuri, în situația de a preda ceea ce nu au învățat la timpul cînd se aflau în școli și facultăți. Învățămîntul își înscrie în programul său nu numai capitole noi la diferite discipline, dar chiar discipline cu totul noi. Aceasta cere

să se organizeze cursuri de instruire a cadrelor didactice. În preocuparea Academiei, intră acum și această problemă a conținutului cursurilor de perfecționare, cursuri care, într-o măsură, au nuanța de calificare a cadrelor, avînd în vedere că urmează să se predea capitole cu totul noi.

Printre preocupările Academiei intră și acelea legate de modernizarea materialului didactic pe care-l necesită noul conținut al programelor și manualelor. În această privință există o activitate dusă în colaborare cu Ministerul Învățămîntului.

Întreaga activitate de cercetare presupune, desigur, o strînsă legătură cu școlile, cu activitatea desfășurată de învățătorii și profesorii. Academia dispune în acest scop de o largă rețea de școli experimentale, care au condiții diferite de activitate și care funcționează atît la oraș cît și la sat. Dar cercetările pedagogice au loc și în alte școli decît în cele experimentale. Se urmărește pe scară foarte largă, desfășurarea procesului pedagogic, munca metodologică, se fac observații asupra unor aspecte foarte variate ale activității școlare. La baza tuturor cercetărilor pedagogice stau psihologia și fiziologia, pentru care Academia are secții speciale.

În preocupările de viitor ale Academiei se înscrie pe un loc important activitatea din școlile sătești. De asemenea, se proiectează elaborarea unor îndrumări necesare muncii educative. În această privință se duc însă discuții, deoarece deși majoritatea cadrelor didactice consideră că este necesară o programă a muncii educative, sînt încă mulți care susțin că nu trebuie să existe un cadru fix pentru această activitate, ci să se facă numai recomandări. Se simte nevoia să se dezbate mai profund această problemă, să existe o literatură pedagogică pe această temă. Academia își propune să creeze o secție, sau chiar un centru anume pentru problemele de educație, care să concentreze toate cercetările în acest domeniu.

Un loc important în activitatea Academiei îl ocupă și preocupările din domeniul istoriei pedagogiei, al istoriei învățămîntului în general și al istoriei învățămîntului sovietic în special. Se studiază în acest scop îndeaproape experiența altor țări, și în primul rînd a țărilor socialiste.

Pentru a face ca eficiența activității de cercetare științifică să se simtă pe parcursul cercetărilor, se țin în școli comunicări, conferințe, se prezintă în cadrul consfățirilor raionale ale cadrelor didactice unele concluzii ale cercetărilor științifice.

La fel ca în activitatea care se desfășoară pe întregul cuprins al Uniunii Sovietice în munca Academiei de științe pedagogice, ca și în toate celelalte instituții de învățămînt sîrbătorirea semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a stimulat inițiativele îndreptate spre obținerea unor noi și mai mari realizări.

E. MĂNAC

Universitatea Lomonosov din Moscova.

Pentru respectarea drepturilor democratice în Indonezia

Oamenii muncii din țara noastră își manifestă solidaritatea cu forțele progresiste și democratice din Indonezia, cerind încetarea reprimărilor și samavolnicilor la care sînt supuși militanții progresiști și patrioții indonezieni.

Opinia publică democratică din întreaga lume, oamenii muncii din țara noastră și îndreptățiții și samavolnicilor la care sînt supuși militanții progresiști și patrioții indonezieni.

Vestile care ne vin din arhipelagul indonezian înfățișează imaginea de nedescris a valului de teroare la care sînt supuși sute de mii, milioane de cetățeni indonezieni. Ajunge o simplă acuzație sau bănuială că un cetățean a făcut parte din „miscarea de la 30 Decembrie 1965” pentru ca acesta să fie azvirlit în închisoare pentru ani de zile, sau chiar trimis în fața plutonului de execuție. Victime ale acestei reprimări au căzut în primul rînd comunistii, militanții sindicatelor și alții organizații ale clasei muncitoare. Dar orice om cu vederi democratice sau liberale este expus aceluși liber arbitru al unor conducători militari reacționari, nimeni neavînd nici un fel de siguranță cu privire la respectarea dreptului, a integrității sale fizice. Cîmătușii și teroarea planează asupra întregii Indonezii, paralizînd viața economică și culturală. Printr-o lovitură de mîsurile represive ordonate de conducătorii militari se numără mii de intelectuali, oameni care au dobîndit un prestigiu internațional pe tărîmul culturii și artei, cadre didactice din învățămîntul superior, profesori, învățători, studenți care au făcut parte din unele organizații progresiste.

Poporul nostru, alături de toate popoarele iubitoare de pace, își exprimă cu tărie sprijinul pentru cauza dreaptă a poporului vietnamez, cerînd rîspăcit să înceteze intervenția americană în Vietnam, să se pună capăt politicilor de escaladare, să se oprească bombardamentele și să fie retrase trupele Statelor Unite de pe teritoriul Vietnamului de Sud, creîndu-se condițiile necesare pentru ca poporul de aici să-și hotărască singur soarta. Pace în Vietnam — iată un deziderat de mare însemnătate pentru pacea întregii lumi. În situația de față poporul nostru se pronunță cu hotărîre, respectînd tradițiile sale umaniste și atașamentul său față de cauza păcii și a libertății popoarelor.

Prof. MARIANA IONESCU
președinta Comitetului sindicatului
învățămînt din raionul N. Bălcescu

Solidari cu lupta dreaptă a poporului vietnamez

Poporul român, profund atașat ideilor păcii, s-a declarat întotdeauna împotriva războiului și a samavolnicilor acestuia, pentru respectul vieții, al drepturilor suverane ale fiecărui popor de a-și hotărî singur, fără nici un fel de ingerințe din afară, propria sa soartă. Iată de ce în aceste zile de încercare pentru eroicul popor al Vietnamului ne exprimăm deplina noastră solidaritate, sprijinul multilateral material, politic și moral față de lupta lui dreaptă pentru libertate.

Este binecunoscut faptul că, pe plan internațional și în primul rînd în cadrul Organizației Națiunilor Unite reprezentanții României militează consecvent pentru respectarea dreptului de autodeterminare al poporului vietnamez, pentru instaurarea unei păci trănice în Sud-Estul Asiei. O primă și esențială măsură în această direcție, susținută de delegația noastră ca și de delegațiile unui număr impresionant de țări reprezentate la O.N.U., este opoziția fermă și necondiționată a bombardamentelor americane asupra R.D. Vietnam.

Istoria nu cunoaște precedent în ceea ce privește acțiunile agresive ale Statelor Unite, bombardarea continuă a orașelor și țărilor, distrugerea unor obiective economice, a unor școli și spitale a unor valori culturale și artistice de neînlocuit, într-o țară care nu se află în stare de beligeranță. Această reacționară „politică canonică” din cîndoașă epocă de înflorire a colonialismului se izbește însă de rezistența diriză a poporului vietnamez, care provează arsurilor, pe zi ce trece, pierderi tot mai grele de țară de graniță a R.D. Vietnam, sprijinită de ajutorul internaționalist acordat de toate țările socialiste.

Poporul nostru, alături de toate popoarele iubitoare de pace, își exprimă cu tărie sprijinul pentru cauza dreaptă a poporului vietnamez, cerînd rîspăcit să înceteze intervenția americană în Vietnam, să se pună capăt politicilor de escaladare, să se oprească bombardamentele și să fie retrase trupele Statelor Unite de pe teritoriul Vietnamului de Sud, creîndu-se condițiile necesare pentru ca poporul de aici să-și hotărască singur soarta. Pace în Vietnam — iată un deziderat de mare însemnătate pentru pacea întregii lumi. În situația de față poporul nostru se pronunță cu hotărîre, respectînd tradițiile sale umaniste și atașamentul său față de cauza păcii și a libertății popoarelor.

Prof. NICOLAE CEACHIR
doctor în istorie

REGULAMENT pentru organizarea și desfășurarea Festivalului cultural-artistic al pionierilor și elevilor

Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Ministerul Învățămîntului și Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă au aprobat recent regulamentul pentru organizarea și

desfășurarea Festivalului cultural-artistic al pionierilor și elevilor. Publicăm mai jos acest regulament.

Capitolul I — Scopul Festivalului

Art. 1 — Festivalul cultural-artistic constituie un important mijloc pentru realizarea educației multilaterale a copiilor. El se organizează cu participarea celor mai largi mase de pionieri și contribuie la: — educarea patriotică a pionierilor și elevilor prin cultivarea interesului pentru tradițiile poporului nostru și a minimele pentru valorile culturale create de-a lungul secolelor, prin dezvoltarea sentimentului de dragoste pentru patrie, partid și popor;

— dezvoltarea aptitudinilor artistice și promovarea tinerelor talente; — cultivarea gustului pentru frumusețe.

Capitolul II — Participarea la Festival

Art. 2 — La Festival au dreptul să participe pionierii și elevii din clasele I-VIII.

Art. 3 — a) Participarea școlilor la Festival este obligatorie cu:

- formații corale sau corale aacompanament;
- formații de dansuri populare;
- recitatori sau cititori și povestitori artistici;
- soliști vocali sau instrumentiști de muzică populară;
- b) În afară de formațiile obligatorii, școlile se mai pot prezenta la Festival cu:
- orchestre de muzică populară;
- orchestre de acordeoane, de mandoline și fanteze;
- formații de muzică. Dulcior, tulumci etc.
- grupuri vocale;
- soliști de muzică cântă (vocali sau instrumentiști);
- formații de teatru (teatru scenic, teatru de păpușe, teatru de marionete, teatru de păpușe, teatru de marionete);
- formații de gimnastică artistică;
- formații de balet.

NOTĂ: În aprecierea participării școlilor la concurs se va lua în considerare numărul și diversitatea formațiilor prezentate, raportate la efectivul de elevi și școli. În acest sens, școlile vor manifesta la procesul-verbal elemente ca: numărul formațiilor participante, efectivul și genul lor, precum și alte date privind activitatea artistică de masă a școlii respective.

Capitolul III — Desfășurarea Festivalului

Art. 4 — Festivalul cultural-artistic al pionierilor și elevilor are mai multe faze:

- faza pe școală;
- faza rațională;
- faza regională;
- faza finală.

Fazele pe școală și rațională au loc în fiecare an, reprezentînd ciclul permanent al manifestărilor pionierilor cultural-artistic de masă.

Festivalul cultural-artistic al pionierilor și elevilor se desfășoară cu toate fazele din doi în doi ani, și faza pe școală — Modalitatea de bază a participării la Festivalul cultural-artistic este serbarea pe școală.

În cadrul Festivalului, fiecare școală organizează în cursul anului școlar două serbări: prima în trimestrul I și cea de a doua pînă la 1 Mai.

Repertoriul inițial (de pornire) al fiecărei formații participante la Festival, va fi în mod obligatoriu însoțit de un program de cel puțin 10 la ocazia de a doua serbare.

Serbările se vor desfășura în fața părinților și profesorilor, pe scena școlii respective, a căminului cultural sau a casei de cultură etc.

La începutul anului școlar, comisiile raionale ale Organizației Pionierilor, împreună cu secțiile de învățămînt raionale vor stabili, potrivit unui grafic strict, juriile care vor viziona serbările școlare. În acest grafic, fiecărui juriu îi vor fi repartizate un număr de școli (în funcție de condițiile locale), pe care acestea le va urmări și nota cu prilejul celor două serbări școlare.

Juriul va nota de fiecare dată spectacolul în ansamblu, precum și fiecare formație în parte, cu note de la 5—10, urmînd ca după cea de a doua serbare să alcătuiască o medie pe baza notelor obținute la cele două serbări, care să caracterizeze atît valoarea ansamblului cit și valoarea fiecărei formații în parte. Nu va putea fi promovată în faza superioară nici o formație, indiferent de nota obținută, dacă serbarea, în întregul ei, nu a obținut nota minimă 8. Această prevedere nu se referă la elementele individuale. (Școlile speciale de muzică își desfășoară activitatea de concurs în Festivaluri proprii).

Școlile sînt împărțite în clasele I—IV și cu un efectiv mic de elevi, vor organiza, de asemenea, cele două serbări școlare. Întrucît este cu neputință vizionarea tuturor acestor serbări de către juriul special, conducerea acestor școli se va îngriji ca elementele de spectacol deosebit de valoroase (îndeosebi grupuri folclorice, soliști vocali și instrumentiști, recitatori etc.) să fie vizionate de juriu în cadrul unei „treziri în re-

vizită” la centrul de comună, efectuată cu ocazia deplasării juriului pentru vizionarea celei de a doua serbări.

Vor fi promovate în faza superioară grupurile sau elementele individuale notate cu cele mai mari note, dar numai dacă formația sau solistul respectiv demonstrează o valoare artistică deosebită. În acest sens, se va face mențiunea în documentele juriului: „Locul I cu sau fără drept de participare la faza rațională”.

După centralizarea tuturor mediilor la nivelul raionului, comisia raională va stabili, conform mediilor obținute, ordinea primelor cinci ansambluri, decernînd titlul de „Cel mai bun ansamblu pionieresc pe raion”, precum și locurile II, III și două mențiuni.

Ordinea ansamblurilor va fi decernată de compararea notelor obținute atît de către formațiile incluse în fiecare ansamblu, cit și a celor obținute de ansamblurile respective, aflate în competiție, pentru elemente ca: ritm, prezentare, scenografie, disciplină, tinută scenică.

Limita maximă a duratei spectacolului fiecărui ansamblu, va fi de o oră și jumătate.

b) Faza rațională — La faza rațională se vor întîlni între ele primele trei formații din fiecare gen artistic, stabilite pe baza mediilor anuale, obținute cu ocazia celor două serbări școlare, în vederea acordării locului I, II și III pe raion. Această confruntare se va desfășura într-una din duminicile premergătoare „Zilei pionierilor”, în centrul raional, potrivit condițiilor și calendarului de manifestări al fiecărui raion în parte.

Juriul pentru faza rațională va fi numit la începutul anului școlar de către consiliul raional al Organizației Pionierilor, împreună cu secția raională de învățămînt și comitetul raional de cultură și artă și va fi comunicat forurilor lor regionale. Acestea, de comun acord, vor confirma componența juriilor raionale și vor delega un reprezentant al lor în fiecare din acestea.

În anul școlar 1967—1968, Festivalul cultural-artistic al pionierilor și elevilor se va desfășura pînă la faza rațională, inclusiv.

c) Faza regională — Comisia regională va organiza confruntarea directă numai a primelor trei formații din fiecare gen de pe teritoriul raionului, selecționate pe baza notelor obținute la faza rațională. În caz de egalitate a notelor formațiilor clasificate pe primul loc la nivelul raionelor, pentru selecționarea celor trei formații participante la faza regională, se va ține cont de media ansamblului din care provine formația, precum și de condițiile stabilite în Nota de la art. 3.

Această fază se va desfășura, potrivit planificării comisiei regionale, la centrul de regiune din doi în doi ani, în luna ianuarie — februarie și va duce la stabilirea locului I pe regiune pentru fiecare gen de formație. Această modalitate va fi folosită și în orașul București.

Juriul pentru faza regională va fi numit de către consiliul regional al Organizației Pionierilor, împreună cu secția regională de învățămînt și comitetul regional pentru cultură și artă și va fi comunicat Consiliului Național al Organizației Pionierilor care, de comun acord cu celelalte două instituții organizatoare, va trimite cîte un delegat ca membru în fiecare juriu regional.

Primul an cu faza regională va fi anul școlar 1968—1969.

d) Faza finală — Formațiile clasificate pe primul loc la faza regională și în orașul București se vor întîlni într-o fază finală în mai multe centre zonale, după cum urmează:

1. În orașul Cluj se vor întîlni regiunile Cluj, Maramureș, Crișana, Mures-Autonomă Maghiară;
2. În orașul Craiova se vor întîlni regiunile Oltenia, Banat, Hunedoara, Argeș;
3. În orașul Ploiești se vor întîlni regiunile Ploiești, Brașov și oraș București;
4. În orașul Iași se vor întîlni regiunile Iași, Suceava, Bacău, Galați;
5. În orașul Constanța se vor întîlni regiunile Dobrogea, București și oraș Constanța.

Această fază se va desfășura în luna aprilie după planificarea Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Juriul acestei faze va fi numit de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Ministerul Învățămîntului și Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și va fi format din personalități marcante ale vieții culturale-artistice și sociale. Cîștigătorii acestei faze li se decernează titlul de „Laureat al Festivalului artistic al pionierilor și elevilor”, urmînd ca formațiile cîștigătoare să susțină un spectacol de gală cu prilejul festivităților organizate de Ziua pionierilor.

Capitolul IV — Organizatorii Festivalului

Art. 5 — Festivalul cultural-artistic al pionierilor și elevilor este organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor împreună cu Ministerul Învățămîntului și Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă.

Art. 6 — Pentru buna pregătire și desfășurare a Festivalului se con-

stituie comisiile de organizare, după cum urmează:

a) Pentru faza pe școală, comisia va fi formată din comandantul de unitate, învățătorii și profesorii de specialitate (de limba română, muzică, educație fizică). Ea este desemnată de comandantul de unitate, cu sprijinul consiliului unității și se constituie la începutul anului școlar.

b) Pentru faza raională comisiile vor fi formate din președintele consiliului raional al Organizației Pionierilor, un reprezentant al secției raionale de învățămînt, învățătorii și profesorii de specialitate și reprezentanți ai comitetului raional pentru cultură și artă. Aceste comisiile vor lua ființă la începutul anului școlar.

c) Pentru faza regională, comisia va fi alcătuită din președintele consiliului regional al Organizației Pionierilor, un reprezentant al secției regionale de învățămînt, profesori de specialitate și reprezentanți ai comitetului regional pentru cultură și artă.

d) Pentru faza finală, comisia va fi formată din reprezentanți ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor, ai Ministerului Învățămîntului, ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, ai Uniunii Scriitorilor și ai Uniunii Compozitorilor.

Art. 7 — Comisiile de organizare a Festivalului au următoarele sarcini:

- a) Comisia pe școală: — prelucrează regulamentul Festivalului cu profesorii de specialitate, cu comandanții de detașamente, cu activul organizației pionierilor, cu elevii școlii;
- analizează și aprobă repertoriile alcătuite de formațiile care se prezintă la Festival;
- sprijină, urmărește și îndrumă repetițiile;
- analizează rezultatele Festivalului în fața consiliului unității și ai corpului profesoral;
- îndrumă formațiile selecționate și sprijină pe profesorii care le pregătesc pentru fazele următoare.

b) Comisia raională: — asigură difuzarea materialelor culturale necesare pentru alcătuirea repertoriului;

— primește din partea consiliului raional al Organizației Pionierilor tabelele și întocmește pe baza acestora evidența formațiilor care vor participa la faza raională;

— controlează și îndrumă pregătirea formațiilor în școli, asigură buna desfășurare a concursului, asigură condițiile materiale pentru desfășurarea fazei raionale;

— pregătește diplomele, afișele, invitațiile, săliile de desfășurare a fazei raionale a Festivalului;

— organizează într-un cadru festiv decernarea premiilor propuse de juriu;

— analizează modul de desfășurare a Festivalului, evidențind direcțiile și profesorii care au dovedit un înalt simț de răspundere și competență în organizarea și pregătirea elevilor pentru Festival.

c) Comisia regională (oraș București): — are aceleași sarcini ca și comisia raională, raportate însă pe plan regional;

— trimite Consiliului Național al Organizației Pionierilor raportul asupra desfășurării fazei regionale a Festivalului în termen de 15 zile după terminarea ei, precum și situația formațiilor care vor participa la faza finală (efectivul formațiilor, al companimentelor, repertoriile ce vor fi susținute etc.);

d) Comisia centrală: — controlează și îndrumă modul de desfășurare a fazei regionale și finale;

— alcătuieste evidența formațiilor care vor participa la faza republicană a Festivalului;

— stabilește modul de desfășurare a fazei finale;

— desemnează juriul și pe președintele acestuia;

— întocmește diplome, insigne, afișe și invitații pentru faza finală și spectacolul de gală;

— întocmește programul Festivalului (faza finală) și al spectacolului de gală;

— organizează într-un cadru festiv decernarea premiilor propuse de juriu;

— întocmește un raport către conducerea Consiliului Național al Organizației Pionierilor asupra modului de desfășurare a Festivalului și a rezultatelor acestuia.

Capitolul V — Repertoriul Festivalului

Art. 8 — Formațiile se vor prezenta la Festival cu un repertoriu compus din piese la alegere, după cum urmează:

a) Formațiile corale vor prezenta în concurs 3—5 piese închinată patriei, partidului, folclorului sau de largă circulație și un cîntec pionieresc. Cîntecul pionieresc va fi indicat în fiecare an de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor și va fi obligatoriu pentru toate formațiile corale. În anul școlar 1967/1968 cîntecul pionieresc obligatoriu va fi „Sîntem zorii noi” de Emil Lelescu (Pentru a asigura cîntecul pionieresc obligatoriu, Consiliul Național al Organizației Pionierilor va organiza în fiecare an „Concursul

pentru cîntecul pionieresc al anului”).

b) Formațiile de dansuri vor prezenta un dans sau o suită de dansuri din folclorul local, care nu va depăși timpul de 10—15 minute. Se va acorda o atenție deosebită modului de valorificare a originalității dansului, muzicii și costumelor specific locale.

c) Formațiile de teatru (specificate în art. 3) vor avea în repertoriu texte dramatice din literatura română sau universală, prelucrări și adaptări sau texte aparținînd unor autori ocazionali (profesori, învățători) adecvate vârstei copiilor și aprobate de organizatorii Festivalului.

d) Recitatorii, cititorii și povestitorii artistici vor prezenta o lucrare sau un fragment din operele scriitorilor noștri clasici și contemporani.

e) Soliștii vocali și instrumentiști vor prezenta maximum două piese la alegere din repertoriul popular sau clasic românesc.

NOTĂ: Școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare vor cuprinde în programul lor altă lucrări în limba română cit și în limba maternă.

Capitolul VI — Componența juriilor și criteriile de apreciere

Art. 9 — Juriile, potrivit fazei de concurs, vor fi alcătuite din trei membri la faza pe școală, 5 membri la faza pe raion, 9 membri la faza regională și vor fi compuse din:

- delegați ai consiliilor Organizației pionierilor raionale, regionale sau ai Consiliului Național;
- delegați ai secției de învățămînt raionale, regionale sau ai Ministerului Învățămîntului;
- specialiști în diferite genuri ale artei, reprezentanți ai comitetelor pentru cultură și artă raionale, regionale sau ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă;
- reprezentanți ai Uniunilor de creație.

NOTĂ: Se va avea în vedere că în componența juriilor să nu fie incluse persoane care sînt chemate să aprecieze propriile formații aflate în concurs.

Art. 10 — Pentru toate fazele Festivalului juriile vor avea în vedere:

- calitatea artistică și tehnică a interpretării;
- conținutul educativ al repertoriului;
- prezentarea scenică (ținută, disciplină, estetică costumelor etc.).

Art. 11 — Aprecierile se face prin acordarea de note de la 5—10 de către toți membrii juriului, stabilindu-se apoi media aritmetică. Nota zero se va acorda doar în caz de neapreciere sau în caz de neapreciere a activității și comunicîndu-le observațiile lor.

NOTĂ: Juriile analizează spectacolele vizionate și organizează convorbiri cu conducătorii formațiilor, cu membrii acestora, dîndu-le îndrumări pentru continua îmbunătățire a activității și comunicîndu-le observațiile lor.

Capitolul VII — Premii

Art. 12 — Participanților la Festival (formații și soliști) li se acordă diplome și premii, după cum urmează:

a) Formațiilor, soliștilor și recitatorilor clasici pe primele trei locuri la fazele raională și regională li se vor acorda diplome de către comisiile raionale și regionale ale Organizației Pionierilor;

b) Formațiilor, soliștilor, recitatorilor etc., clasificați pe primele trei locuri la faza finală li se vor acorda diplome și insigne de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor, iar celor clasificați pe locuri I și II se vor acorda diplome în tabere centrale;

c) Pionierilor soliști și recitatori care ajung în faza finală li se vor acorda distincții pionieresti și vor avea prioritate la trimiterea în tabere interne și internaționale;

d) Formațiilor clasificate pe primul loc la faza finală li se va asigura pînă la urmă o vacanță de vară într-o tabără centrală;

e) Cadrelor didactice, conducătoare de formații culturale-artistice, clasificate pe primele trei locuri la fazele raională, regională și finală, li se vor acorda diplome. De asemenea, activitatea lor va fi luată în considerare la acordarea gradelor didactice și a altor stimulente.

f) Se va acorda diploma de onoare a Consiliului Național al Organizației Pionierilor consiliului regional care a totalizat cel mai mare punctaj la faza premilor obținute la faza finală, după următorul sistem:

— pentru premiul I — 5 puncte pentru premiul III 1 puncte pentru premiul III 1 puncte

(Se specifică că la faza finală, pentru fiecare gen de formație se acordă un premiu I, două premii II și trei premii III).

Premiile în obiecte, la toate fazele Festivalului se vor acorda conform H.C.M. nr. 35/1966.

Capitolul VIII — Dispozițiuni finale

Finanțarea acestor acțiuni se va face în continuare prin secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare.

„COLOCUVII”

despre școală, familie și societate.

nr. 10 oct. 1967

Din cuprins:

VASILE BĂRAN: Ochiul copilului.

GEORGE VAIDEANU: Estetica învățămîntului ca direcție a cercetărilor pedagogice.

ȘTEFAN BIRȘĂNESCU: Scurte colocuvii de pedagogie a familiei.

ROMULUS SICLOVAN: Părinți în „vacanță”.

ELENA COSMEANU: Organizarea cercurilor de elevi pe specialități.

ANATOL BIRCA: Înzestrare și reînnoire artistică.

ANCA DABIJA: Adolescenții și moda.

IRINA RUSU: Literatura și tînrul fizician.

VICTOR MASEK: Marile cărți ale adolescenței.

CLAUDIU AL. BOJIN: Recitînd Iliada.

TUDOR GHERMAN: Emisiunile radiofonice pentru copii.

MIRCEA SERBĂNESCU: Educativ și needucativ.

EUGEN RUSU: False indoieli, false siguranțe.

LEVIȚIA POPA: Biblioteca școlii.

MAXIMILIAN BENDORFEANU: Toate drumurile duc la școală.

ZINA SIRBU: Din carnetul unui director de liceu.

ION BERCA: Să prevenim eșecul școlar.

PETRE JUCU: Pasune statornică.

CAROL ROMAN: Contemporaneitatea și copiii, accesul la carte.

PAGINI SCRISE DE CITITORI.

Una dintre școlile de pe teritoriul R.D. Vietnam distruse de bombardamentele americane.

Au apărut:

„Studii și articole de istorie” (IX)

Din sumar:

Ion Nastic: Lăcătușii gemelăreni în lumina cercetărilor de la Tebe.

I.D. Marin: Contribuții la studiul curților domnești din Moldova.

Antoia Palatuș: Viața lui Ștefan cel Mare.

Paul Cernovodan: Un medic elvețian de la curtea din Alba Iulia în secolul al XVIII-lea.

C. Constantin: Mircea cel Bătrîn și Ion Drăgoșescu: „Marginea țării”.

Emerse și Ștefan Mădăry: Dezvoltarea industriei orașului Galați în perioada 1850—1870.

I. Chișer și O. Măntăleasa: Acțiuni ale muncitorilor metalurgiști din București premergătoare grevelor generale din octombrie 1920.

Gh. Ungureanu, D. Șandru și I. Șteiu: Contribuții la cunoașterea stării de spirit a masei populare din Moldova la sînt dictaturii militare-fasciste.

Gh. Anghel: Biserica din Maler și Mitropolia lui Mihai Viteazul din Alba Iulia.

Th. N. Trăpece: Organizația cnezială în Banat.

Maria Turzai: Revista antifascistă „Cuvînt nou”.

Florea Stănculescu: Preocupări ale lui N. Iorga în vederea îmbunătățirii conținutului manualelor școlare de istorie.

Constantin Șerban: Aspecte privind eoul războaielor napoleoniene în țările române.

Aron Petric, El. Ionescu-Micior, Cornelia Gruber și Eugenia Florescu: Conceptul de modernizare a învățămîntului la disciplinele cu caracter umanist.

Eliza Bichman, Lucia Georgian și C. Dinu: Unele aspecte ale modernizării predării